

Gårdejer Gert & Gravhunden Gunner.

G - HISTORIEN

Forfatter: Pia Gravlund Kinch Ilsfort

Illustrator: Marianne Gravlund Ilsfort

Gårdejeren Gert og gravhunden Gunnar.

Min genbo hedder Gert og er en meget gammel mand.

Han går ikke så godt mere og sidder for det meste i sin gyngestol.

Han er gråhåret, har gebis og et enkelt glasøje.

Gert er som regel meget glemsom, men der er en dag på året som han aldrig glemmer og når gravhunden Gunnar lægger sig ved hans fødder, kommer der en gnist i hans gode øje og han genfortæller med glæde om sit liv på gården.

Gert havde mange dyr: grise, gæs, geder og selvfølgelig gravhunden Gunner. I baghaven havde han sit helt eget gadekær, det var fyldt med guldfisk og en enkelt glubsk gedde.

Hver morgen fodrede han dyrene og gråspurve fik også glæde af det.

Han dyrkede også grøntsager, men flest gulerødder til dyrene og så græskar bare fordi det var sjovt, at lave skræmmende hoveder til Halloween.

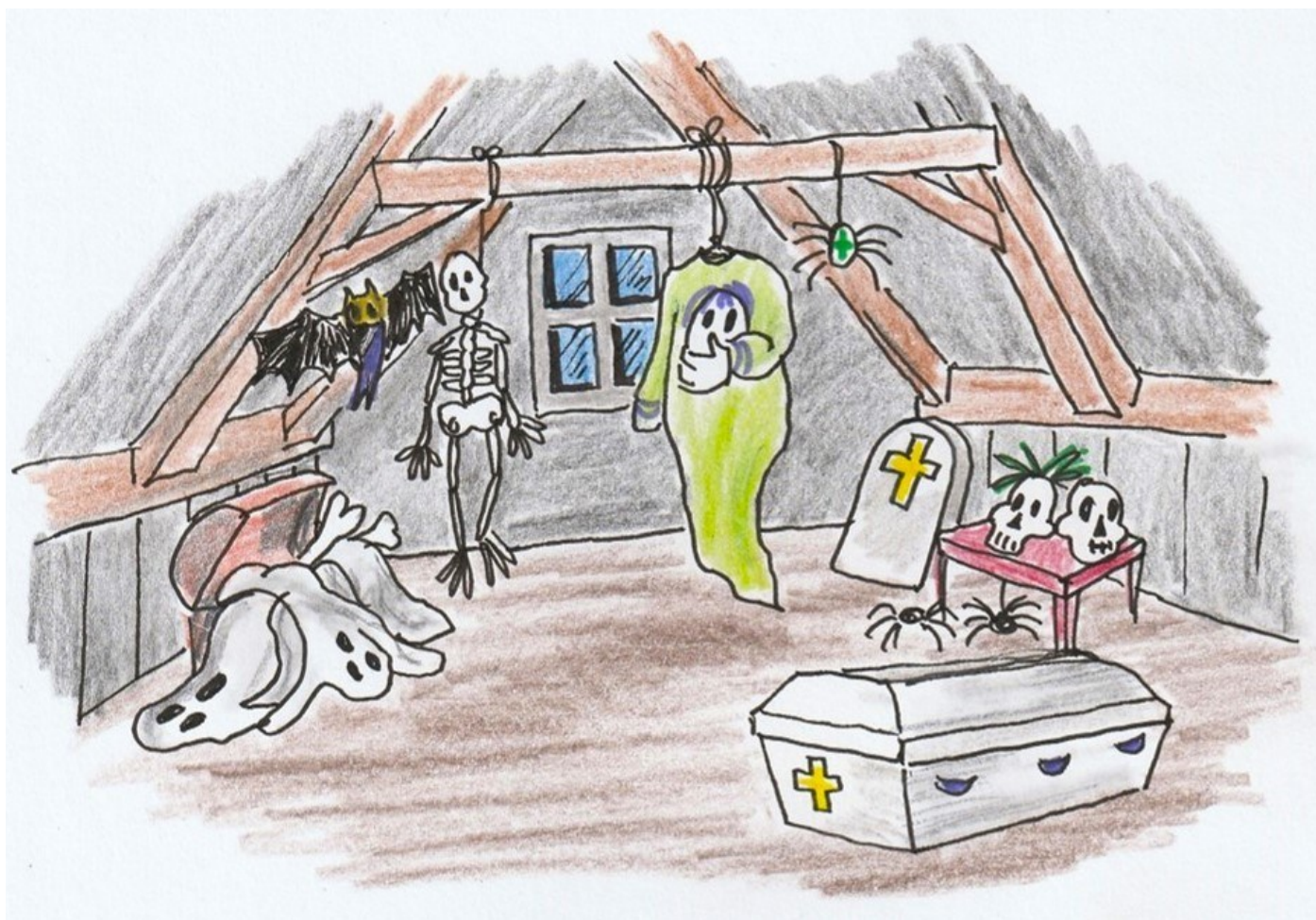
Han elskede denne dag på året.

Denne dag ville han ikke gå glip af og han gentog den hvert år.

Da han engang ved et uheld mistede sit ene øje og derfor fik glasøje, grinte han bare og glædede sig endnu mere til at se mere grum ud end han plejede.

Han gennemtænkte altid i god tid, hvad han ville lave af gys og gru.

Han var meget grundig og han havde en masse grej.

Han indrettede sin garage hvert eneste år, og alle børnene glædede sig til at se, hvad han nu havde fundet på.

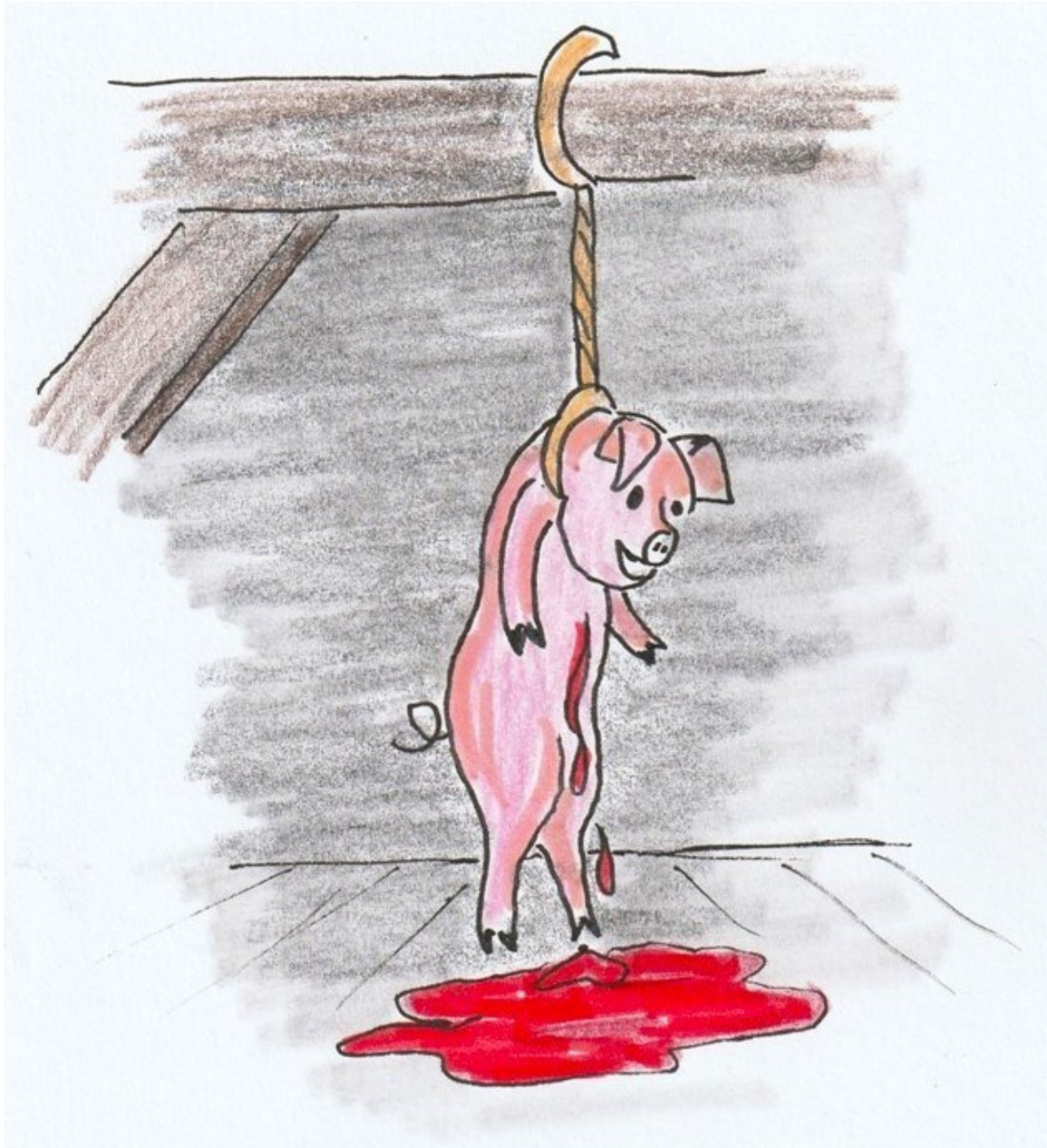
På gangstien op til garagen placerede han alle de udskårne grumme græskarhoveder med lys i, og han havde spredt glasskår i gruset, så det knasede ekstra meget, når børnene trådte på gangstien.

Han klædte sig selv ud som genfærd, gennemblødt med "blod" og skræmte alle børn der kom forbi, ved at gestikulere med armene og grynte højt, alt imens han havde en mærkelig gangart.

Inde i garagen havde han hængt en gummi gris op i en galge, og på gulvet under havde han lavet en gigantisk pøl af grød blandet med ketchup - det så grotesk ud!

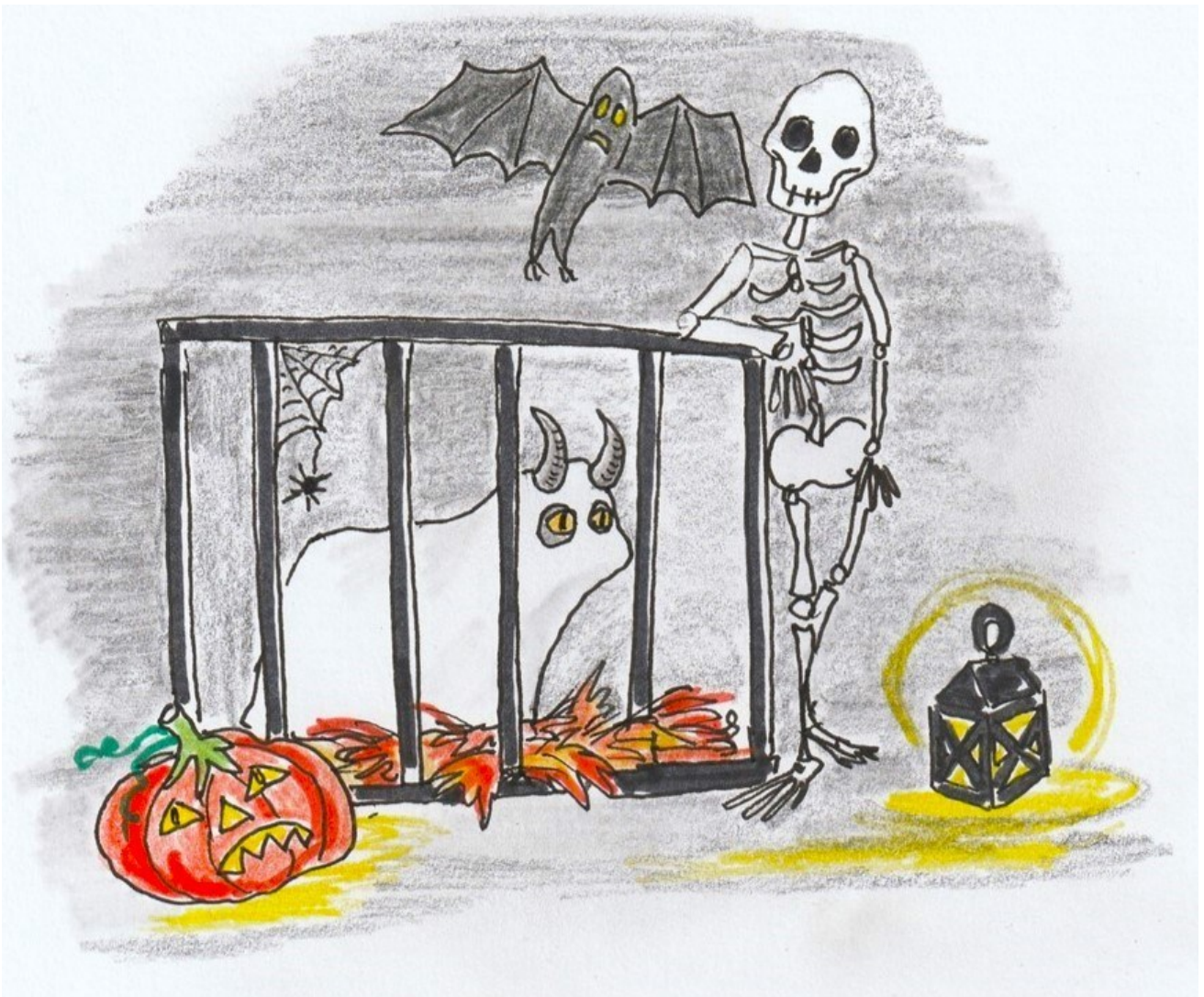
Bag et blafrende gardin kunne man se noget der glødede, og når man trak gardinet til side, fik man det grusomste syn: en død grævling som lå i en gryde der boblede. Garnituren var gulerødder, der var skåret så de lignede knogler - det så meget giftigt ud!

Grævlingen havde Gert engang fundet død i en grøftekant.

Hans ene ged var også med, den var gidsel og stod bag et gitter med klæde over sig.

Der gik et gib gennem børnene når den sagde mææææh
- det var faktisk ret så skræmmende!

Ved siden af garagen stod et grantræ, og i det havde han hængt guirlander af glubende flagermus, og på gavlen hang gigantiske spøgelser
- det var meget uhyggeligt!

Gravhunden Gunner gjorde også gavn, så han var selvfølgelig også med, han var nemlig god til at spille død.

Så Gert indsvøbte Gunner i gazebind og gemte ham i en kiste.

På gravstenen stod: Tør du åbne og se din gevinst?

Når børnene så åbnede kisten, sprang Gunner op og gøede til den helt store guldmalje - der gik et gevaldigt gys igennem børnene!
Det var hvert år en ganganger og gravhunden Gunner og børnene elskede det - Gudskelov!

Det er ganske vist at Gert var genial, han gik aldrig over gevind, han var fyldt med gæk, der var aldrig noget der gik galt. - han gjorde alle gæster glade!

Dagen sluttede altid af med godteposer til alle børn, for Gert var meget gavmild.

Børnene råbte: "på gensyn", gik hjem og glædede sig allerede til næste år.

Jeg kan garantere dig for at gårdejer Gert og gravhunden Gunner spredte meget glæde og

Kære GUD, når de dør, håber jeg de genopstår!

